

Kuld og Køn — om jeg maa bruge dette Udtryk om en Lov, som ikke er et uægte Barn af sin Tid. Det er nemlig allerede ret lang Tid siden, at Københavns Magistrat har forlangt at faa og ogsaa har faaet indført Prygleloven og Pryglestraffen i Københavns kommunale Tvangsarbejdsanstalt. Det ærede Medlem kunde da, synes jeg, være ganske enig med mig i, at Prygleloven er en fortræffelig Lov.

Det ærede Medlem klagede over Udtrykket „uægte Barn“, han vilde hellere have, at man skulde tale om „de udenfor Ægteskab fødte Børn“. Det er nu saadan en overmaade lang Titel — jeg har for øvrigt lagt Mærke til, at de fleste ærede Talere have brugt denne lange Titel i dette Tilfælde —, og der er egentlig ikke nogen som helst Grund til ikke at kalde de paagældende Børn for „uægte Børn“ eller til ikke at kalde Mødrene og Fædrene for uægte Mødre og uægte Fædre. Det er jo ikke Tanken dermed at sige, at de kun ere af Fyrretræ, og at de andre ere af Mahognitræ, Tanken med Udtrykket er netop kun den, at det er Børn, som ere fødte udenfor Ægteskab. Det er netop den rette Betydning af Udtrykket „et uægte Barn“, at det er et Barn, som er født „i Uægte“, hvad det i sin Tid blev kaldt.

Der var overordentlig meget af, hvad det ærede Medlem for Vordingborg (Carl Hansen) udtalte om, at man ved dette Lovforslag giver den ugifte Kvinde i mange Tilfælde endog mere, end man giver den gifte Kvinde, som jeg kunde være enig med det ærede Medlem i, men samtidig med at jeg holder fast ved, hvad jeg har sagt, at man ikke maa stille de uægte Børn bedre end de ægte, maa jeg paa den anden Side mene, at man ikke ved hver enkelt Bestemmelse bør udmaale, om der i denne enkelte Bestemmelse er noget, der giver det uægte Barn en bedre Stilling end det ægte Barn eller den uægte Barnemoder en bedre Stilling end den ægte Barnemoder, man maa se paa Forholdet i sin Helhed, som det vil blive, naar dette Lovforslag med eller uden Forandringer bliver vedtaget, og derefter skønne, om den samlede Stilling, som de uægte Børn og deres Mødre faa, kommer op over den, som de ægte Børn og deres Mødre have. Det sidste, mener jeg, maa absolut ikke blive Tilfældet.

Jeg er ikke enig med det ærede Medlem for Aarhus i den Panegyrik, som han ofrede de Kvinder, der føde uægte Børn. Jeg bekender mig til det gammeldags

Standpunkt, at det er en Skam for en Kvinde at føde et uægte Barn, ogsaa i det Tilfælde, hvor der er Tale om et oprigtigt Kærlighedsforhold til den paagældende Barnefader, men selvfølgelig i langt højere Grad i de mange Tilfælde, hvor der ikke er Tale om et virkeligt Kærlighedsforhold, men blot om en øjeblikkelig Tilfredsstillelse af et i og for sig efter Naturens Orden ikke uberettiget Begær.

Det ærede Medlem klagede over forskellige Politimestres Optræden og brugte i den Henseende ret drastiske Udtryk. Jeg vil dertil sige, hvad jeg tidligere har sagt til ærede Medlemmer, og som det ærede Medlem godt ved har hjulpet, at naar der er noget i Vejen, bør de komme med en Klage, saa at Sagen kan blive undersøgt. Det er ikke altid, at Klagen er beføjet, men det ærede Medlem ved af Erfaring, at naar der kommer en Klage, som angiver et specielt Tilfælde, vil den blive Genstand for en alvorlig og omhyggelig Undersøgelse.

Det ærede Medlem for Fredericia (L. Rasmussen) mente, at Bestemmelserne om Udvandring vilde blive illusoriske. Jeg tror paa ingen Maade, at det vil blive Tilfældet. Jeg tror, at ligesom det har vist sig, at de, der have almindelige Gældsfordringer paa Personer, der staa paa Spring til at udvandre, meget ofte ere i Stand til at komme efter dem, ligesom de skulle til at rejse, og faa dem satte i Gældsarrest og derved faa deres Penge, saaledes ville ogsaa disse Bestemmelser, som i det væsentlige ere byggede i Overensstemmelse med de Bestemmelser, der kunne anvendes af almindelige Fordringshavere, vise deres gode Virkninger. Men skulde man ønske Bestemmelserne, der sikre mod Udvandring af Barnefædre, skærpede, skal jeg ikke have noget som helst derimod. Det ærede Medlem eller et andet æret Medlem mente, at jeg skulde have erkendt, at der var en Trykfejl i Lovforslagets § 1; men det er en Misforstaaelse; det er ikke Tilfældet.

Det ærede Medlem for Hillerød (Dinesen) nævnte det Tilfælde, at en Person, som her i Landet har en Rentenydelse og en Forpligtelse overfor Hustru og Børn, rejser til fremmede Lande og derfra umiddelbart hæver sin Rente uden at søge for Hustru og Børn, og spurgte, om der ikke kunde gøres noget derimod. Jeg skal dertil svare, at i Almindelighed ville de paagældende Rentenydelser være omgærdede med Bestemmelser om, at der hverken i Kapital eller Rente kan gøres Arrest eller Eksekution eller Beslag, og i saa